

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/22834 en 07/22835 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 6 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

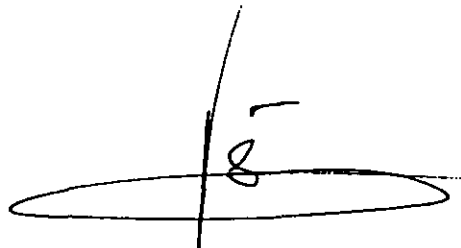
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

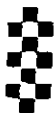
284-534.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**Voorzieningenrechter****Vreemdelingenkamer****Nevenzittingsplaats Arnhem****Registratienummer:** AWB 07/22835 (verzoek)
AWB 07/22834 (beroep)**Datum uitspraak:** 6 juli 2007**Uitspraak**

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Nepalese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. M.M.G. Cromptvoets,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 25 mei 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 1 juni 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 1 juni 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 juni 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

Registratienummer : AWB 07/22835 (verzoek)

2

AWB 07/22834 (beroep)

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 12 februari 2005 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 18 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond van 6 december 2006 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
5. Verzoeker doet een beroep op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EO van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Hij voert daartoe aan dat verweerder volgens dat artikel van de Definitierichtlijn een samenwerkingsverplichting heeft waaraan verweerder zich niet houdt.
6. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure.
7. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
8. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet die bepaling niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f van de Vw 2000.

Registratienummer : AWB 07/22835 (verzoek)

3

AWB 07/22834 (beroep)

9. Uit het voorgaande volgt dat eerst dient te worden getoetst of sprake is van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van het eerdere besluit van 18 januari 2006. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is aan de orde de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

10. Met betrekking tot het beroep van verzoeker op de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 oktober 2006 verstreken zodat, voor zover bepalingen van die richtlijn niet of gebrekkig zijn geïmplementeerd in het Nederlandse recht, verzoeker een beroep toekomt op rechtstreeks werkende bepalingen.

11. Artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn luidt: *"De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen."*

12. De voorzieningenrechter stelt voorop dat het uitgangspunt blijft dat het aan de vreemdeling is zijn relaas aannemelijk te maken. Dit uitgangspunt wordt door het bepaalde in artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn niet aangetast. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat het samenwerkingsvereiste al is opgenomen in het nationale recht en daarom in overeenstemming is met dit onderdeel van de Definitierichtlijn. Aan het samenwerkingsvereiste is invulling gegeven in onder meer het eerste gehoor en het nader gehoor en in het geval van een herhaalde aanvraag, in het gehoor nieuwe feiten en omstandigheden, met de mogelijkheid voor de vreemdeling om daarop nog correcties en aanvullingen in te dienen. Daarnaast is er de voornemenprocedure waarbij de vreemdeling de gelegenheid krijgt om een zienswijze in te dienen.

13. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat met betrekking tot artikel 4 van de Definitierichtlijn geen sprake is van een relevante wijziging van recht zodat het beroep van verzoeker hier op faalt.

14. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

15. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag het volgende overgelegd:

1. brieven van zijn gemachtigde van 11 mei 2007 en 15 mei 2007,
2. een dreigbrief van de Maoïsten van 9 augustus 2005, voorzien van vertalingen in de Nederlandse en Engelse taal.

Registratienummer : AWB 07/22835 (verzoek)
AWB 07/22834 (beroep)

4

3. verzendbewijsstukken omtrent ontvangen cd's uit Nepal, waarin ook de dreigbrief was meegestuurd.

Verzoeker stelt hiermee aan te tonen dat hij in Nepal van de Maoïsten te vrezen heeft. Voorts heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat ten aanzien van Nepal een categoriaal beschermingsbeleid zou moeten worden gevoerd.

16. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat de gronden die verzoeker ten grondslag heeft gelegd aan zijn aanvraag niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van verweerder en de motivering waarop dit berust. Daartoe wordt het volgende overwogen. De dreigbrief is gedateerd op 9 augustus 2005 en de voorzieningenrechter is van oordeel dat niet is in te zien waarom de brief pas in deze procedure is ingebracht. De wijze van verzending van de brief is in deze niet relevant omdat het niets zegt over de datum van verzending. Bovendien heeft de Koninklijke Marechaussee de echtheid van de brief niet kunnen vaststellen wegens gebrek aan referentiemateriaal. Het is vaste jurisprudentie dat het bij een herhaalde aanvraag aan de vreemdeling is om de authenticiteit van een document aannemelijk te maken.

17. Met betrekking tot het standpunt van verzoeker over een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Nepal overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kan verweerder een beleid van categoriale bescherming voeren ten aanzien van een bepaalde categorie asielzoekers voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar zijn oordeel van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar. De beoordelings- en beleidsvrijheid die artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 aan verweerder biedt, wordt op grond van artikel 29, tweede lid van de Vw 2000 en het Vb 2000 nader ingevuld. In artikel 3.106 van het Vb 2000 zijn de indicatoren geformuleerd aan de hand waarvan beoordeeld kan worden of sprake is van een situatie die aanleiding geeft tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Het beleid van categoriale bescherming moet worden beschouwd als een uitzonderingsbeleid.

18. Verweerder is van oordeel dat een speciaal beleid ten aanzien van Nepal niet noodzakelijk is. Dit standpunt is gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van augustus 2006, gepubliceerd in november 2006. Het ambtsbericht vormde voor de staatssecretaris geen aanleiding om het beleid ten aanzien van Nepal te wijzigen.

19. Een algemeen ambtsbericht verschaft op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend en aldus een deskundigenadvies is. Door verzoeker zijn onvoldoende concrete aanknopingspunten naar voren gebracht die leiden tot twijfel aan de juistheid van het in deze ambtsberichten gestelde omtrent de situatie in Nepal. De rechtbank is om die reden van oordeel dat verweerder heeft mogen afgaan op de informatie zoals die in voornoemd algemeen ambtsbericht is neergelegd.

20. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, die kunnen afdoen aan het besluit van 18 januari 2006. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

Registratienummer: AWB 07/22835 (verzoek)
AWB 07/22834 (beroep)

5

21. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens verzoeker tegen in is gebracht, behoeft nu niet is gebleken dat verzoeker daar procesbelang bij heeft, om die reden geen verdere bespreking.

22. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 6 juli 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

- 6 JUL 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

HOGER BEROEPSCHRIFT

advocaten & procureurs *Toewoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch.*

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst ••
mr. Izi Wudka
mw. mr. M.M.G. Crompvoets

• Bemiddelaar lid Ned. Mediation Instituut
▲ Misdaatrecht

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-3651380

Herzogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

Inzake:

De heer
verblijvende te
appellant,

Gemachtigde: mr. M.E.Th. Hogervorst

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUL 2007	
ZAAKNR.	JN 4907
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

2749-A

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem
d.d. 6 juli 2007.

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maarsmechelen België
Tel.: 0032-89-764179

Vanderputte Advocaten
3630 Maarsmechelen België
Tel.: 0032-89-766256

1. Inleiding:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, d.d. 6 juli 2007, met kenmerk AWB 07/22835 en 07/22834, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepsschrift.

2. Achtergronden:

Appellant heeft op 25 mei 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Bij besluit van 1 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker afgewezen. Verzoeker heeft daartegen op 1 juni 2007 zowel beroep als een verzoek om een voorlopige voorziening ingesteld. Verzoeker heeft zowel in beroep als in de voorlopige voorziening gronden ingediend, welke u aantreft als *productie 2*. U gelieve deze gronden als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Bij uitspraak van 6 juli 2007 heeft de Voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen, alsmede het beroep ongegrond verklaard.

3. Grief I:

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter als volgt overwogen: [r.o. 12]: *"De voorzieningrechter stelt voorop dat het uitgangspunt blijft dat het aan de vreemdeling is zijn relaas aannemelijk te maken. Dit uitgangspunt wordt door het bepaalde in artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn niet aangetast. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat het samenwerkingsvereiste al is opgenomen in het nationale recht en daarom in overeenstemming is met dit onderdeel van de Definitierichtlijn. Aan het samenwerkingsvereiste is invulling gegeven in onder meer het eerste gehoor en het nader gehoor en in het geval van een herhaalde asielaanvraag, in het gehoor nieuwe feiten en omstandigheden, met de mogelijkheid voor de vreemdeling om daarop nog correcties en aanvullingen in te dienen. Daarnaast is er de voornemenprocedure waarbij de vreemdeling de gelegenheid krijgt om een zienswijze in te dienen."*

4. Grief II:

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter als volgt overwogen: [r.o. 16]: *"De dreigbrief is gedateerd op 9 augustus 2005 en de voorzieningenrechter is van oordeel waarom niet is in te zien waarom de brief pas in deze procedure is ingebracht. Bewijzen van verzending van de brief is in deze niet relevant omdat het niets zegt over de datum van verzending. Bovendien heeft de Koninklijke Marechaussee de echtheid van de brief niet kunnen vaststellen wegens gebrek aan referentiemateriaal. Het is vaste jurisprudentie dat het bij een*

herhaalde aanvraag aan de vreemdeling is om de authenticiteit van een document aannemelijk te maken."

5. Grief III:

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter overwogen dat: *"Een algemeen ambtsbericht verschaft op een onpartijdig, objectieve en inzichtelijke wijze informatie onder aanduiding – voorzover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend en aldus een deskundigenadvies is. Door verzoeker zijn onvoldoende concrete aanknopingspunten naar voren gebracht die leiden tot twijfel aan de juistheid van het in deze ambtsberichten gestelde omtrent de situatie in Nepal. De Rechtbank is om die reden van oordeel dat verweerder heeft mogen afgaan op de informatie zoals die in voornoemd algemeen ambtsbericht is neergelegd."*

6. Toelichting op de grieven:

t.a.v. grieven I en II:

Ten onrechte gaat de voorzieningenrechter er vanuit dat al aan de samenwerkingsverplichting in zijn algemeenheid is voldaan enkel en alleen door het afnemen van een gehoor. De samenwerkingsverplichting zoals neergelegd in artikel 4 EU-Definitierichtlijn, welke gebaseerd is op par. 189 van het UN-Handbook, strekt echter verder dan het enkel afnemen van een gehoor. Als de vreemdeling een aanvang heeft gemaakt met het aannemelijk maken van zijn asielrelaas, zoals in het onderhavige geval, dient verweerder derhalve appellante te helpen om nader onderzoek te verrichten.

Voorzover uw College van mening mocht zijn dat verweerder aan zijn samenwerkingsverplichting heeft voldaan door de Koninklijke Marechaussee in te schakelen, is van belang dat herhaaldelijk in Nepalese zaken is gebleken dat de Kmar steeds niet in staat blijkt de echtheid van Nepalese documenten te beoordelen. De vraag is dan ook of het voldoende is dat verweerder om te kunnen voldoen aan zijn samenwerkingsplicht de stukken ter controle stuurt aan een orgaan waarvan zij weet, althans behoort te weten dat deze de echtheid van Nepalese stukken niet kan verifiëren. Naar de mening van appellante dient deze vraag negatief beantwoord te worden.

Appellante stelt uitdrukkelijk dat in deze zaak sprake is van een 'algemeen rechtsvraag'. Immers: de handelswijze van verweerder is in soortgelijke Nepalese zaken identiek aan de handelswijze in deze zaak.

b. Ten aanzien van grief III:

In het arrest NAV 2007/1 m.nt heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens uitgemaakt dat ook andere informatie dan een ambtsbericht van belang kan zijn voor de beoordeling of er bij uitzetting een reëel risico bestaat op schending

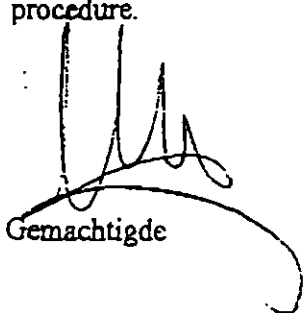
van artikel 3 EVRM. Namens appellant is diverse zeer recente, daterend van na het ambtsbericht inzake Nepal, landeninformatie overgelegd, waaruit duidelijk blijkt dat er sprake is van een steeds verslechterende situatie in Nepal. Noch verweerder, noch de Voorzieningenrechter heeft echter gemotiveerd waarom deze informatie buiten beschouwing gelaten dient te worden.

Appellant acht dit een zodanige flagrante schending van zijn recht op toetsing van zijn zaak door een onafhankelijke rechter, dat hij van mening is dat artikelen 13 jo artikel 6 EVRM zijn geschonden. Immers: appellant heeft met stukken onderbouwd, waarom het ambtsbericht op bepaalde gedeeltes niet juist is en dat de situatie heden, ten opzichte van de situatie waarop het ambtsbericht betrekking heeft, ernstig verslechterd is, bijvoorbeeld doordat de Maoïsten op dit moment nog meer macht hebben gekregen. De Voorzieningenrechter neemt echter nog niet eens de moeite om op de bezwaren die appellant naar voren heeft gebracht in te gaan.

Indien deze rechtspraktijk in Nederland toegestaan wordt, dan biedt deze handelswijze van de Voorzieningenrechter een precedentwerking die zijn weerga niet kent. Rechters mogen dan zonder nadere motivering argumenten passeren.

MET CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant tegen het besluit van 1 juni 2007 ingestelde beroep, met veroordeling van verweerder in de proceskosten van de onderhavige procedure.

Gemachtigde